

Πως θα γίνουν τα σώματά μας μετά την Β' παρουσία; (Μέρος 2ο)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μας βεβαιώνει επίσης και ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός:

«Αυτό ουν το σώμα το φθειρόμενον και διαλυόμενον, αυτό αναστήσεται άφθαρτον.»

Για τον λόγο αυτό λοιπόν και στα μνημεία των νεκρών ανάβουμε το καντήλι , το κερι και το θυμίαμα και τοποθετούμε λουλούδια προς τιμήν της Εικόνας Του Θεού, που θα ξανασταθεί όρθια στα πόδια της, αφού το Πανάγιον Πνεύμα που μένει στην Εκκλησία θα ζωοποιήσει και θα δώσει την Ανάσταση των νεκρών.

Ακολούθως δεν είναι τυχαίο ότι την περίοδο της Πεντηκοστής στεκόμαστε όρθιοι στις Λειτουργίες και δεν γονατίζουμε, αφού η όρθια στάση είναι προάγγελος της Αναστάσεως μας, δηλαδή θα αναστηθούμε και θα σταθούμε **όρθιοι με τα δύο πόδια, τα σωματικά**. Όχι τα πνευματικά πόδια αλλά τα σωματικά.

Εξάλλου βεβαιώνει ο Κύριός μας στην αδελφή του Λαζάρου Μάρθα:

«Εγώ είμαι ή ανάστασις και ή ζωή.»(Ιωάνν. κε΄-11)

Δεν είπε μόνον εγώ είμαι η ζωή, αλλά και η ανάσταση , η οποία αναφέρεται στο νεκρό σώμα.

Και τα εκτρωθέντα ή αποβληθέντα έμβρυα τι θα απογίνουν;

Ακόμη και αυτά θα αναστηθούν ,διότι έχουν από την πρώτη κιόλας στιγμή της σύλληψής τους ανθρώπινη υπόσταση, ψυχή και σώματι. Σαν ένα κουβαράκι που δεν έχει ξεδιπλωθεί ακόμη.

Και πως θα τα αντιμετωπίσει ο καλός μας Θεός , αφού πέθαναν αβάπτιστα ;

Μόνο Εκείνος γνωρίζει, μέσα στην απέραντη ευσπλαχνία και φιλανθρωπία Του, γι'αυτά τα αδικημένα παιδάκια.

Δυναμικά και ρεαλιστικά είναι επίσης τα όσα μας αναφέρει ο Προφήτης Ιεζεκιήλ για την μέλλουσα ανάσταση των ανθρώπων: (Κεφ. ΛΖ', 1-14)

Εγένετο επ' εμέ χειρ Κυρίου, και εξήγαγέ με εν πνεύματι Κυρίου, και έθηκέ με εν μέσω του πεδίου, και τούτο ην μεστόν οστέων ανθρωπίνων, και περιήγαγέ με επ' αυτά, κύκλωθεν κύκλω· και ιδού πολλά σφόδρα, επί προσώπου του πεδίου, και ιδού ξηρά σφόδρα. Και είπε προς με· Υιέ ανθρώπου, ει ζήσεται τα οστέα ταύτα; και είπα· Κυριε, Κυριε, συ επίστασαι ταύτα. Και είπε προς με· Προφήτευσον επί τα οστά ταύτα, και ερείς αυτοίς· Τα οστά τα ξηρά, ακούσατε λόγον Κυρίου, τάδε λέγει Κυριος τοις οστέοις τούτοις. Ιδού εγώ φέρω εις υμάς πνεύμα ζωής, και δώσω εις υμάς νεύρα, και ανάξω εις υμάς σάρκας, και εκτενώ εφ' υμάς δέρμα, και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε, και γνώσεσθε, ότι εγώ ειμι Κυριος. Και προεφήτευσα, καθώς ενετείλατό μοι Κυριος. Και εγένετο φωνή εν τω εμέ προφητεύσαι, και ιδού σεισμός, και προσήγαγε τα οστά, εκάτερον προς την αρμονίαν αυτού. Και είδον· και ιδού επ' αυτά νεύρα και σάρκες εφύοντο, και ανέβαινεν επ' αυτά δέρμα επάνω, και πνεύμα ουκ ην εν αυτοίς. Και είπε προς με· Προφήτευσον, επί το πνεύμα, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον, και ειπέ τω πνεύματι· Ταδε λέγει Κυριος Κυριος· Εκ των τεσσάρων πνευμάτων ελθε, και εμφύσησον εις τους νεκρούς τούτους, και ζησάτωσαν. Και προεφήτευσα, καθ' ο, τι ενετείλατό μοι· και εισήλθεν εις αυτούς το πνεύμα, και έζησαν, και έστησαν επί των ποδών αυτών, συναγωγή πολλή σφόδρα. Και ελάλησε Κυριος προς με, λέγων· Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα, πας οίκος Ισραήλ εστιν, αυτοί λέγουσι. Ξηρά γέγονε τα οστά ημών, απώλωλεν η ελπίς ημών, διαπεφωνήκαμεν. Δια τούτο προφήτευσον, και ειπέ προς αυτούς. Ταδε λέγει Κυριος Κυριος· Ιδού εγώ ανοίγω τα μνήματα υμών, και ανάξω υμάς εκ των μνημάτων υμών, και εισάξω υμάς εις την γην του Ισραήλ, και γνώσεσθε, ότι εγώ ειμι Κυριος, εν τω ανοίξαί με τους τάφους υμών, του αναγαγείν με εκ των τάφων τον λαόν μου. Και δώσω πνεύμά μου εις υμάς, και ζήσεσθε, και θήσομαι υμάς επί την γην υμών, και γνώσεσθε, ότι εγώ Κυριος, ελάλησα, και ποιήσω, λέγει Κυριος Κυριος.

Να είμαστε λοιπόν απολύτως σιγουροι για την ανάσταση των νεκρών,

(ετυμολογία : **νεκάς** λεγεται ο νεκρός στα Αρχαία Ελληνικά και ομηρικά ,από το **Νη** που σημαίνει άρνηση και το **Κίκυς** που σημαίνει δύναμη ,δηλαδή αυτοί που δεν έχουνε τώρα δύναμη ζωής)

διότι δεν θα την εμποδίσει τίποτα, με οποιονδήποτε τρόπο και εάν πέθανε κάποιος.Είτε έλιωσε ή τον έφαγαν τα κοράκια, τα μυρμήγκια τα σκουλήκια, τον αποτέφρωσε η φωτιά, τον διέλυσε η ατομική βόμβα...Δεν έχει σημασία θα αναστηθεί!

Θα δώσει λοιπόν η γη(τόπος των νεκρών σωμάτων) τα σώματα και ο Άδης(τόπος των ψυχών) τις ψυχές, και θα έχουμε πάλι ένωση ψυχών και σωμάτων για να

έχουμε ΑΝΑΣΤΑΣΗ Γιατί η Ανάσταση είναι η επανασύνδεση, η επανένωση των ψυχών και των σωμάτων.

Μας αναφέρει επιπλέον η Αποκάλυψη:

Και έδωκεν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς' και έκρίθησαν έκαστος κατα τα έργα αυτόν' ...(Αποκ. κ - 13)

Η ανάσταση των νεκρών στα έσχατα θα είναι και η τελευταία πράξη της Ιστορίας.

Άλλωστε την αιωνία σωτηρία την δεχτήκαμε στην ψυχή και στο σώμα μας.

-Πως βαπτίζομαστε; Με το σώμα μας!

Πως κοινωνάμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού; Με το στόμα μας.

-Και τον Χριστό πως τον πήραμε; Με την Σάρκα Του.

Μέσω λοιπόν του σώματός μας (του βδελυρού, κατά ορισμένους) σωζόμαστε !

Και η σάρκα, το σώμα, λοιπόν θα δώσει λόγο στον Θεό για τα έργα του.

«Δείουν ημάς ως ναόν Θεού φυλάσσειν την σάρκα.(Αγ.Κλήμης Ρώμης)

Αλλά ας ενσκήψουμε λίγο και στα θεόπνευστα σύμβολα Πίστεως της Εκκλησίας μας

Το Ιεροσολυμιτικό Σύμβολο Πίστεως αναφέρει:

«Πιστεύομεν... και εις σαρκός ανάστασιν και εις ζωήν αιώνιον.

Το δε Αθανασιανό σύμβολο (Βρίσκεται μπροστά στο μέγαν Ωρολόγιον)

«... Όθεν ελεύσεται κρίναι ζώντας και νεκρούς,ου τη παρουσία πάντες άνθρωποι αναστήσονται συν τοις εαυτών σώμασιν, αποδώσοντες περί των ιδίων έργων λόγον»

Το Σύμβολο Πίστεως της Νικαίας αναφέρει :

«προσδοκώ ανάστασιν νεκρών» Και επειδή οι ψυχές δεν πεθαίνουν, η ανάσταση

που περιμένουμε είναι των σωμάτων.

Η Ανάσταση του Χριστού λοιπόν είναι ποιητική της δικής μας αναστάσεως, που ενεργείται τώρα σε εμάς ψυχικά , αλλά και μετά την Β΄ Παρουσία του θα ενεργηθεί και σωματικά.

Έτσι οι άνθρωποι θα βρίσκονται στην Κόλαση ή στην Βασιλεία Του Θεού με τα σώματά τους (δεν θα είναι μόνο ψυχές) και θα λαμβάνουν αναλόγως την δυστυχία ή την χαρά, από την απουσία ή παρουσία Της χάριτος του Αγίου Πνεύματος.

Εν τούτοις κάποιοι αμφισβητούν την δύναμη Του Θεού να ανακαινίσει τον κόσμο.

Ο Θεός όμως ό,τι δημιουργεί μπορεί και να το ανα-δημιουργεί.

Εφόσον δημιούργησε εκ του μη όντος ολόκληρο το σύμπαν, δεν μπορεί τάχα αυτό το σύμπαν να το ανα-δημιουργήσει από την υπάρχουσα ύλη;

Ό,τι δημιουργεί ο Θεός από το μηδέν δεν μπορεί να επιστρέψει στο μηδέν.

«ὄν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.» (Ησαΐας. 66-22)

Γράφει ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς :

« Οι άνθρωποι καταδίκασαν το Θεό σε θάνατο. Ο Θεός όμως με την Ανάστασή Του « καταδικάζει » τους ανθρώπους σε αθανασία »

Είτε το θέλουμε είτε όχι είμαστε αθάνατοι, στην ψυχή και στο σώμα. Η προσωπικότητά μας , η συνείδηση , και η αυτογνωσία πάντοτε θα υφίσταται .

Με το μηδέν έχει σχέση μόνο ο Θεός ο άνθρωπος δεν έχει καμία σχέση με αυτό.

Αν εγώ θέλω να αυτοκτονήσω, αυτοκτονώ. Αλλά το μόνο που θα καταφέρω να χωρίσω την ψυχή από το σώμα μου , και όχι να γίνω μηδέν.

Ούτε ένα μόριο της ύλης λοιπόν δεν μπορεί να γίνει μηδέν. Όλα θα γίνουν καινούργια. Η Αγάπη Του Θεού δεν ματαιώνονται.

Με αυτόν τον τρόπο Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ των ανθρώπων θα είναι αναγκαστική. Δηλαδή είτε το επιθυμώ είτε όχι , είτε μ'αρέσει είτε όχι, θα αναστηθώ.

Ένα μόνο δεν είναι υποχρεωτικό: η θέληση μας για σωτηρία . Η επιλογή μας για μετοχή στην Θεία ζωή.

*** **

Βασισμένο στο Βιβλίο : « Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ »

† π.Αθανασίου Μυτιληναίου. Εκδ.ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Από π.Διονύσιος Ταμπάκης